

NHỚ ANH ĐÌNH CƯỜNG

[1939 - 8/1/2016]

+

Đôi câu trong những đoạn ghi của Đình Cường :

“ ngòi uông tách trà nhớ bụi hoa trang bên vườn

hai đĩa đứng chụp bóng, chữ bóng nghe rất Huế “ ...

đọc âm bản núi đình trường chinh nhớ sơn .cường

núi. dựng lên dựng lên

những cánh sườn

triền dốc ứng trực

một lần chân em cho tôi ghé

không có gì xuyên thủng được bầu trời nguy nga

huy hoàng áo nghĩa

niềm tấy sùng của sắc màu

vẽ thắm tiếng nhạc

bầy xương cá thủy táng trên không

xác chim in hằn vết suối

linh thạch hóa hình

rì rào âm bản

núi

lạnh ngòi thiên san

cước trình là đi. không cần đứng

ai thấy núi ngã quy

bao giờ

lung cây vẫn thẳng

ngay.   chiều

màu gió

hoàng xuân sơn

mười sáu tháng ba/2016

**t r u a   t h â m   ở   h o a   t h á t   đ i n h   c u ờ n g , c
ù n g   t o ạ i**

)(()

về đây

ngừa cổ. ho khan
vào hôm se lạnh. tiết hàn. đương thu
bỗng dưng. nhớ quá. sương mù
nghe trời yếu điệu
vàng nhu áo quý
người thiếu nữ trên đồi. thi
cúi nhặt bông cỏ đang thắm thì. châu
đầu. lưng và lưng. mềm. đâu
con mắt suốt ngả soi lâu dưới khe
về đây chợt bóng e dè
thấy đi mờ nhạt
ngoài kia
một mình

) ((

Hoàng Xuân Sơn

VA, tháng mười năm mười một

ngó thềm thơ ảnh đi hoang đình cường

còn nhau. một buổi vui vầy
nom cười rạn mặt
xin tay cầm mừng
nghe điệu hòa giắc thờ chung
nương ngọn gió sớm bay cùng nắng mai
đi hoang. ừ. đi thiệt dài
then khuya để lỏng một vài sao hôm
cứ tự nhiên bước lên thêm
và lắng nghe một chút
êm dịu. mời

trần mây lạnh

bất giắc trở mình
cùng giắc hoang loạn
một sỏi vô minh
một trần ai oán

đêm không ngủ được

trần sao rét run
một mình. vẫn một
cùng ai bước chùn

phiến gân treo mỏng
vì đường thanh mai
ngàn sau biển tạnh
cùng xin thờ dài

hoàng xuân sơn

17/18 tháng tám mười bốn

m ù s Ư Ở n g, s Ở M m A I H U ế

[biết rồi cơn mộng mù sương
nghe hồn biển động dất buồn Huế đi - gửi Giác]

Trăng trên nóc chùa thiêng
triều sông thom ngát
đêm xuống thuyền nghe sóng giao hoan

chợt lòng tịnh đế
nhớ đuôi mắt tình
cười ở Chi Lăng cuối phố

Khăn quàng cổ của C.
hoa màu than tím sẫm
bắt mắt điệu đàn
ôm nuốt nà bóng ngời tẩu gỗ
bạn thân yêu khum tay che giùm gió
đóm hồng môi cháy thảo hương
thở tràn trề
thở mù sương sớm mai Huế

Bạn hữu thâm tình như lâu năm quán chợ
những chiếc ghé cao cảng đung đưa thời trai
thời lớn lên nhân dạng
sợi thừng bò quanh miệng tách
cà phê đen ý nghĩ hồng
ruby ruby thơm thảo
linh hồn trời buộc thao tơ
sông ơi

dịu dàng kỹ nữ

Như khúc phim thời cuộc nóng cháy

Đ. trở về chuyến đi thật xa

những bức tranh làm tổ trên bờ biển

sóng nhòa khoen mắt

buốt tê từng ngách kỷ niệm

Đ. đã về

về thật rồi

vũng nước đọng có nằm yên đêm

xuân lửa bùng bùng

trăng điên tàn xạ ảnh

T. hung hăng xuống đường lạc thảo

súng cối giã đầu em thơ

vùi chôn đầu đáy cặn

dầu luênh loáng điện cảm thù

trời đục mắt cá uơn

giết hết vùi hết

đá khe mài nhẵn

người cụt đầu trên tháp canh già

Huế ơi

hồn đại thụ

Rừng lau mọc kín bờ tường
đá ong khô lẹ
chiều Nh. rủ ngòi bờ sông chém gió
rượu trào xanh áo trận P.
trên đầu ngư nữ rong bèo phù du thả mọn
mưa rụng về khắp chốn
vẫn lũ lụt mùa dâng
Y. lội nước vượt tóc cười hiền
S. nói cuộc đời như đá lăn
ừ
thì mai người mỗi ngã

Bạch thi của X. nửa đời nửa đoạn
cắm đầu hút sinh ly
như chưa bao giờ cởi trần
bí mật của người điên chạy vui ngoài phố
sứ trắng reo hò
đêm hoàng thành vỗ tay
sương hồng và tuyết địa*

h o à n g x u â n s o n

(phiên bản mới, Huế Buồn Chi 1993)

*nhân sách của Bửu Ý

Bên Sông Hương - Đinh Cường

Dinh Trường Chinh - Nhớ Bộ Đinh Cường

Đinh Cường par Trịnh Công Sơn

